

Θεσσαλονίκη, 14 Μαρτίου 2017

Δελτίο Τύπου

**Έκθεση: «Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ -
100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ»**
Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Μονή Λαζαριστών)
22 Μαρτίου – 22 Ιουλίου 2017
εγκαίνια: Τετάρτη 22 Μαρτίου, 20:00

Στη διάρκεια των 100 χρόνων μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση που συμπληρώνονται φέτος, τα σύμβολα, οι εικόνες, τα μηνύματα και τα συνθήματα, το πνεύμα, η ορμή, ο δυναμισμός και οι διαστάσεις ενός από τα ιστορικά γεγονότα που συγκλόνισαν τον κόσμο και καθόρισαν την ιστορία του 20ού αιώνα, παραμένουν επίκαιρα και αποτυπώνονται στη δημιουργία πολλών σύγχρονων εικαστικών. Η έκθεση με τίτλο «**Η Μνήμη της Επανάστασης. Σύγχρονοι Έλληνες Εικαστικοί-100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση**» στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Μονή Λαζαριστών από τις 22 Μαρτίου έως τις 22 Ιουλίου 2017, παρουσιάζει το «αφήγημα» της Οκτωβριανής Επανάστασης μέσα από την ιδιαίτερη προσέγγιση **31 σύγχρονων Ελλήνων εικαστικών δημιουργών**, οι οποίοι καλούνται να δώσουν τη δική τους εκδοχή και να διαμορφώσουν μια ενιαία εικαστική παρέμβαση, για την ουτοπία της επανάστασης. (*εγκαίνια: Τετάρτη 22 Μαρτίου 2017, 20:00. Μέρες & ώρες λειτουργίας έκθεσης: Τρίτη-Σάββατο 10:00-18:00*).

Τα έργα -ζωγραφική, γλυπτική, εγκαταστάσεις, χαρακτηριστική, βίντεο- τα περισσότερα των οποίων δημιουργήθηκαν με αφορμή την έκθεση ανήκουν στους εικαστικούς: **Μιχάλη Αρφαρά, Κωστή Βελώνη, Μπάμπη Βενετόπουλο, Ανδρέα Βούσουρα, Κορνήλιο Γραμμένο, Λυδία Δαμπασίνα, Δημήτρη Ζουρούδη, Αντιγόνη Καββαθά, Στέφανο Καμάρη, Δημήτρη Καρλαφτόπουλο, Θοδωρή Λάλο, Γιάννη Λασηθιωτάκη, Ανδρέα Λυμπεράτο, Αλέξανδρο Μαγκανιώτη, Δημήτρη Μεράντζα, Μανώλη Μπαμπούση, Ξενοφώντα Μπήτσικα, Νικόλα Μπλιάτκα, Αντώνη Παπαδόπουλο, Αλίκη Παππά, Κωνσταντίνο Πάτσιο, Νατάσσα Πουланτζά, Νίκο Σεπετζόγλου, Γιάννη Σκαλτσά, Μάριο Σπηλιόπουλο, Γιώργο Τσεριώνη, Κώστα Τσώλη, Πάνο Χαραλάμπου, Κώστα Χριστόπουλο, Θοδωρή Χρυσικό και Γιάννη Ψυχοπαίδη. Η επιμέλεια της έκθεσης ανήκει στον Γιάννη Μπόλη, ιστορικό της τέχνης και επιμελητή του ΚΜΣΤ.**

Πέρα από τον όποιο επετειακό χαρακτήρα, η έκθεση δεν είναι περιγραφική, ούτε φιλοδοξεί να υποκαταστήσει την αυστηρή ιστορική μελέτη, τις διαφορετικές αναγνώσεις, αντικρουόμενες ερμηνείες και αποτιμήσεις των ιστορικών. Αντίθετα, στοχεύει σ' έναν ξεχωριστό προβληματισμό και σε ιστορικούς και πολιτισμικούς συνειρμούς, με εκκίνηση έργα των **Καζιμίρ. Μαλέβιτς, Ιβάν Κλιούν, Λιουμπόβ Ποπόβα, Κλιμέντ Ρέντκο, Αλεξάντρ Ρότσενκο, Κωνσταντίν Μεντουέντσκι, Αλεξί Μπάμπιτσεφ, Ιβάν Κουντριασόφ, Ξένια Έντερ κ.ά** από τη συλλογή

Κωστάκη του ΚΜΣΤ, που παρουσιάζονται ως ξεχωριστή ενότητα στην έκθεση, μαζί με αρχειακό υλικό, περιοδικά, αφίσες και φωτογραφίες από το αρχείο Κωστάκη και ιδιωτικές συλλογές. Οι έννοιες της Επανάστασης και της Ουτοπίας βρίσκονται στον πυρήνα αυτής της ενότητας με τέσσερις διαφορετικές θεματικές: Νέα Αισθητική, Καθημερινή Ζωή, Εκπαιδευτικοί Νεωτερισμοί, Τέχνη και Προπαγάνδα. Η τέχνη εξάλλου της ρωσικής πρωτοπορίας αποτελεί μέχρι σήμερα για τους καλλιτέχνες μια ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης, προβληματισμού και ερεθισμάτων.

Την έκθεση πλαισιώνουν αντικείμενα (αφίσες και προτομές με τους ηγέτες της Οκτωβριανής Επανάστασης, φωτογραφίες, ζωγραφικοί πίνακες σοσιαλιστικού ρεαλισμού, κ.ά.) της **συλλογής του Βασίλη Κωνσταντίνου**, την οποία έχει παραχωρήσει στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Η συλλογή έχει συγκροτηθεί μέσα από πολυάριθμα ταξίδια και πεισματικές αναζητήσεις του συλλέκτη στη μεγάλη γεωγραφική περιοχή των Βαλκανίων και λειτουργεί αναμνηστικά, αλλά και ως υπόμνηση μιας μεγάλης πολιτικής ιστορίας και ταυτόχρονα πιο προσωπικά, αφού αποκαλύπτει πολλές κρυφές ιστορίες της ατομικής διαχείρισης της ιστορίας.

Οι καλλιτέχνες της ρωσικής πρωτοπορίας τα χρόνια της Επανάστασης.

Έως το 1917, η σχέση των καλλιτεχνών της ρωσικής πρωτοπορίας με την εξουσία ήταν αιρετική και αντιδραστική. Τα αντεξουσιαστικά μηνύματα των μανιφέστων, τα ζωγραφισμένα πρόσωπα και το εκκεντρικό ντύσιμο των καλλιτεχνών συμβάδιζαν με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα των διαρκών απεργιακών κινητοποιήσεων, των διαδηλώσεων και των φέιγ βολάν, των αναρίθμητων φοιτητικών, εργατικών, πολιτικών ομάδων. Οι ρώσοι πρωτοπόροι καλλιτέχνες συντάχθηκαν και έθεσαν τον εαυτό τους στην υπηρεσία της Οκτωβριανής Επανάστασης, επικεντρώθηκαν στη δημιουργία μιας ολοκληρωτικά καινούργιας αντίληψης για την τέχνη, πλήρως αποδεδειγμένης από αστικά και αισθητικά πρότυπα, για μια τέχνη σε άμεση συνάρτηση με την παραγωγή και την τεχνολογία, τα υλικά, τις ιδιότητες και τις δυνατότητές τους, για μια τέχνη που χαρτογραφούσε τα νέα όρια της σε σχέση με τη ζωή. Η τέχνη στη ζωή, η ζωή στην τέχνη. Η πίστη στην συλλογική δράση και η επαναστατική νοοτροπία οδήγησε στα πρώτα χρόνια μετά τον Οκτώβριο του 1917 σε ένα κλίμα πρωτοφανούς συνεργασίας της εξουσίας με την τέχνη. Ιδρύθηκαν οργανώσεις για την τέχνη και σχολές με ριζοσπαστικές εκπαιδευτικές μεθόδους καθώς και τα πρώτα μουσεία σύγχρονης τέχνης στον κόσμο που ονομάζονταν "Μουσεία Καλλιτεχνικής Παιδείας".

Συνδεδειγμένος κρίκος μεταξύ καλλιτεχνών και μπολσεβίκων ήταν η ίδια η έννοια της επανάστασης και το όραμα της κοινωνικής αλλαγής που στην καλλιτεχνική του διάσταση ο Βασίλι Καντίνσκι ονόμασε «Μεγάλη Ουτοπία». Τα πρώτα χρόνια μετά το 1917, πολλοί καλλιτέχνες της πρωτοπορίας συνεργάστηκαν με τον κρατικό μηχανισμό και ειδικότερα με τον Λαϊκό Κομισάριο Διαφώτισης, Ανατόλι Λουνατσάρσκι για τη θέσπιση μιας κρατικής πολιτικής για τις εικαστικές τέχνες. Καλλιτέχνες, ποιητές και αρχιτέκτονες όπως ο Γκούσταβ Κλούτσκι, ο Αλεξέι Μπάμπιτσεφ, η Λιουμπόβ Ποπόβα, οι αδελφοί Βεσνίν, ο Βλαντίμιρ Μαγιακόφσκι κ.α. αφιερώθηκαν στο έργο της προπαγάνδας υπέρ των μπολσεβίκων, τόσο στην σκληρή περίοδο του εμφυλίου πολέμου όσο και στα αμέσως επόμενα χρόνια της εδραίωσης των σοβιετών. Φιλοτεχνούσαν πανό με συνθήματα, αφίσες, ζωγράφιζαν βαγόνια τρένων και τραμ, σχεδίαζαν κατασκευές προπαγάνδας και βήματα ομιλητών. Ωστόσο είναι λάθος να ταυτίζουμε το σύνολο των καλλιτεχνών της ρωσικής πρωτοπορίας από το 1917 και μετά με την στρατευμένη τέχνη. Για τους συγκεκριμένους καλλιτέχνες, η τέχνη δεν ήταν μια φορμαλιστική άσκηση ή απλώς μια πρακτική προπαγάνδας. Ήταν ταυτόχρονα ουσιώδες στοιχείο της ταυτότητας και της επιβίωσής τους, ουτοπικό όνειρο στην προσπάθεια να πλάσουν έναν θαυμαστό νέο κόσμο, τρόπος βίωσης και αντίληψης, ενεργούς συμμετοχής στο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι ενός συγκεκριμένου τόπου και χρόνου σε μια περίοδο

μετασχηματισμού και μετάβασης, ανατροπής και αλλαγής. Η ένταξη και η αποδοχή τους στον επαναστατικό μετασχηματισμό της κοινωνίας ήταν αδιαπραγμάτευτη. Και φυσικά, στη συνέχεια, η απομάκρυνση, η περιθωριοποίηση και η απόρριψή τους, αφού οι καλλιτεχνικές και κοινωνικές τους ουτοπίες διέφεραν από τα ζητούμενα της νέας, κυρίαρχης πολιτικής εξουσίας.

«Η Μνήμη της Επανάστασης. Σύγχρονοι Έλληνες Εικαστικοί-100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση»

Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μονή Λαζαριστών
22 Μαρτίου - 22 Ιουλίου 2017

Εγκαίνια: Τετάρτη 22 Μαρτίου 2017, 20:00

Μέρες & ώρες λειτουργίας έκθεσης: Τρίτη-Σάββατο 10:00-18:00

Ξεναγήσεις ανοιχτές για το κοινό, κάθε Σάββατο στις 12:00, με το εισιτήριο εισόδου
Εκπαιδευτικά προγράμματα για όλες τις βαθμίδες (τηλ. 2310 589222)

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΑΘΗΝΑΪΚΟ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ**

Κολοκοτρώνη 21, Σταυρούπολη, 56430 Θεσσαλονίκη

T: 2310 589141 & 3, F: 2310 600123

www.greekstatemuseum.com, info@greekstatemuseum.com

Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων & Επικοινωνίας ΚΜΣΤ

Contact: Χρύσα Ζαρκαλή

T: 2310 589152 / K 6945114343

press@greekstatemuseum.com, pr@greekstatemuseum.com, www.greekstatemuseum.com